

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Κάποτε υπήρξαμε και εμείς νέοι

Αγαπητέ αναγνώστη καλημέρα. Ο καλός σε όλους μας φίλος Γιώργος έγραψε κάτι πολύ όμορφο για εμένα και τον ευχαριστώ. Είπε -και είναι σωστός -ότι έζησα σε τρείς πατρίδες, την Αίγυπτο, την Κύπρο και την Αυστραλία. Ας πούμε τρείς πόλεις: την Αλεξάνδρεια όπου γεννήθηκα, την Λευκωσία, που απέκτησα οικογένεια και παιδιά, και το Σύδνεϋ, που πόλη που αγάπησα, και έχω εκεί αφήσει κοντά σας τα παιδιά μου, και τα εγγόνια μου.

Υπάρχουν κάποιες στιγμές- καθώς βλέπουμε την ζωή μας να φεύγει, και τα αναμμένα κεράκια να λιγοστεύουν, (ενώ τα σβησμένα κεριά που αφήνουμε πίσω μας να πληθαίνουν), όπως αναφέρει στο ποίημα του ο Αλεξανδρινός Κωνσταντίνος Καβάφης, έρχονται θύμισες παλιές από το παρελθόν, που αναταράζουν την σκέψη σου και να σε κάνουν να ξεχνάς προς στιγμή το τώρα και να προσπαθείς να θυμηθείς το άλλοτε.

Θολές οι μνήμες που μου έρχονται από την Αλεξάνδρεια του χθες. Μιας Αλεξανδρειας, μιας εποχής περασμένης που δεν υπάρχει πιά. Υπήρξε όμως τότε εκείνη η όμορφη Αλεξάνδρεια. Τα χρόνια της εφηβείας το 1943-53.

Όλα κυλούσαν ήρεμα γαλάνια, λες και η ζωή θα συνεχίζοταν για πάντα έτσι. Εφηβικοί έρωτες-θυμάμαι το όνομα της κοπελιάς, Αννούλα την λέγανε-ώρα της καλή όπου και αν βρίσκεται. Το Αβερώφειο Γυμνάσιο, τους καθηγητές, τους συμμαθητές. Με τα επίθετα γνώριζε ο ένας τον άλλον, είτε καθηγητή, είτε συμμαθητή. Το τραμ που μας έπαιρνε από τον κεντρικό σταθμό στο σχολείο. Τις φωνές και τα γέλια μας. Όμως καθώς περνούν τα χρόνια όλα αυτά φαντάζουν τόσο θολά, σαν σε βαριά ομίχλη που δεν ξεχωρίζεις τίποτε. Γιατί;

Πολλές φορές αναρωτιέμαι: Γιατί τόσο θολά; Γιατί να μην υπάρχουν τοπία και εικόνες που να με συνταράσσουν.

Έζησα μια πολλή περιορισμένη ζωή στην όμορφη για

την εποχή εκείνη Αλεξάνδρεια. Θετό παιδί που της έφερε ο μεσόλικας άνδρας στην μεγαλοκοπέλα που παντρεύτηκε, δεν γνώρισα την μπτρική στοργή. Οι άνθρωποι ήταν πολύ φτωχοί. Σπίτι σχολείο-σχολείο σπίτι και την Κυριακή σπίτι.

Είχα συμμαθητές παιδιά πλούσιων γονιών. Τους έφερναν σχολείο με το αυτοκίνητό τους διάκαναν δικά τους ποδήλατα. Έκαναν «πάρτι» στα γενέθλια, αλλά εμένα κανένας δεν με καλούσε. Εξάλλου έκανα γενέθλια εγώ για να τους καλέσω;

Όμως άκουγα από τις φιλενάδες της θετής μου μάνας -που ας σημειωθεί δούλευσαν υπηρέτριες σε σπίτια πλουσίων Ελληνικών οικογενειών, όπως και αυτή πριν παντρευτεί- και ερχόνταν κοντά μας μια φορά την εβδομάδα που είχαν «ρεπό», και μιλούσαν συνέχεια με θαυμασμό για τα τραπέζια που έκαναν οι κυρίες τους,

και για τους σπουδαίους κυρίους που φιλοξενούσαν τα αφεντικά τους. Αυτή την άλλη Αλεξάνδρεια δεν την γνώρισα ποτέ. Δεν μιλώ επειδή ήταν οι πλούσιοι. Όχι, αλλά ανάμεσά τους ήταν και πολλοί ξεχωριστοί και καλλιεργημένοι. Άνθρωποι των γραμμάτων και

ΠΑΝΩ: Η μεγάλη εκκλησία της Αλεξάνδρειας «Ο Ευαγγελισμός». ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Ελληνικό καφενείο στην παλαιά Αλεξάνδρεια.

σέρβιρε στους καλεσμένους κάποιες μνήμες, σε όσους έλεγε: «Αυτό το γλύκισμα -και του έδινε πάντα και ένα Γαλλικό όνομα- άρεσε πολύ στην κυρία τάδε, στο σπίτι της που δούλευα. Πάντα με έβαζε να κάνω αυτό το γλύκισμα όταν είχε σπουδαίους ξένους για τραπέζι». Μια μικρή γεύση από την παλαιά ελληνική Αλεξάνδρεια που ίσως ξυπνήσει

Αν κάποιος αναγνώστης ή αναγνώστρια έχει πολύ όμορφες και ζωντανές αναμνήσεις ας μας τις πει. Πολύ θα ήθελα να μάθω. Αυτά για σήμερα. Καλή σας μέρα.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ!

Η επιτυχία τής στήλης «Ένας φίλος πήθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις» που γράφουν ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ και ο ΠΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗΣ κάθε Τετάρτη στον «Κόσμο της Τρίτης Ηλικίας» και αγαπάσατε, μάς επιβάλει να την αυξήσουμε σε δύο σελίδες για να δώσουμε την ευκαιρία στους αναγνώστες μας να δημοσιεύσουν τις δικές τους αναμνήσεις με φωτογραφίες από σημαντικές στιγμές της ζωής τους Αντίποδες.

Μόνο με τη βοήθειά σας θα καταγράψουμε για τις επόμενες γενιές τη ζωή, τους αγώνες, τις θυσίες, τα μεγάλα έργα και τους αρχιμάστορές τους μετανάστες που πήθαν με το τίποτε και έφταξαν τα πάντα για την οικογένειά τους και για την Ελλάδα. Οι αναγνώστες μας θα μπορούν ακόμη να απαντούν στις απόψεις τού Γρηγόρη και τού Γιώργου, ή και να συμπληρώνουν τις αναμνήσεις τους.

Την επικοινωνία σας με τη σήλη, «Ένας φίλος πήθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις», μπορείτε να στείλετε με e-mail: kosmos@kosmos.com.au ή στη διεύθυνση: Shop 7/5 Belgrave St, Kogarah, NSW, 2217

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα κείμενά σας θα διορθώνονται για τυχόν λάθη, αλλά δεν θα αλλοιώνονται και οι φωτογραφίες σας θα επιστρέφονται αμέσως μετά τη δημοσίευση.

ΓΡΑΦΕ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΣΤΟΝ «ΚΟΣΜΟ»

ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΟΥ